

Per Ella.

Arribava el mes de setembre, i amb ell, el començament d'un nou curs de l'Àlex.

Va haver de marxar del seu país per anar a estudiar a Wilmington, Carolina del Nord. L'Àlex és un noi alt i molt prim, la seva pell era molt suau, sembla un bebè, els seus cabells eren curts i rossos sempre estava molt bé pentinat. Tenia una cara molt ampla amb unes dents espectaculars, unes celles fines.

L'Àlex era molt nerviós amb tot el que feia, molt tímid i insegur. Això va provocar que es trobés sol al seu món. També de petit els seus pares adoptius el van internar amb un internat, se sentia rebutjat per tothom i per això va decidir anar a viure tot sol a una casa sense ningú al voltant, que es trobava al mig d'un bosc. És una casa molt gran i antiga, amb dos plantes, tota de fusta, de color blanc i grisa, una terrassa a la part davantera i amb dos xemeneies de color vermell, el que fa que es vegin des de molt lluny.

Per dins la casa era tota de fusta també, els mobles, les escales, el terra fins i tot al sostre hi havia algunes bigues, però la veritat és que no estaven en molt bon estat. Al passadís hi havia una porta que estava tancada a clau i reforçada amb bigues de ferro. A la part de dalt es troben les habitacions, 2 lavabos i una trapa tancada amb un cademat.

Va arribar el primer del dia de l'Àlex a la seva casa, el taxista que el va portar se'n va anar el més aviat possible perquè no li agradava gens el lloc on era. A la porta de casa es trobava el propietari amb les claus. Era un home molt misteriós, el seu barret li tapava els ulls, portava un abric llarg i negre a conjunt amb els seus pantalons, el seu barret i les seves botes, anava tot de negre. L'Àlex va saludar l'home però l'home no el va saludar i li va obrir la porta sense dir res. Un cop a dins l'home es va treure el barret que portava i va aixecar el cap, l'Àlex se'l va quedar mirant molt sorprès. A aquest home li faltava un ull i tenia la boca cosida, per això, feia un moment, l'home no l'havia saludat. El primer que va fer l'home misteriós va ser dirigir-se a la porta que estava tancada i reforçada amb bigues de ferro i li va fer signes per dir-li que estava totalment prohibit intentar obrir aquella porta, fins i tot hi va enganxar un adhesiu amb una creu vermella. Sense res més a dir, sense ensenyar res a l'Àlex, l'home va agafar el seu barret i el seu abric i se'n va anar de la casa, caminant tot sol per aquell bosc boirós. L'Àlex no entenia res i quan va reaccionar el va interpel·lar:

-Escolti! -. va cridar l'Àlex- no m'ha ensenyat res de la casa, no m'ha dit on es troben les aixetes de l'aigua ni on es troben els ploms, per si algun dia em quedo sense llum a casa...

L'home no li va fer cas i mentre la veu de l'Àlex ressonava com un eco entre els arbres va desaparèixer enmig d'aquell gegantesc i boirós bosc.

L'Àlex va retornar a casa i va començar a investigar per mirar que hi havia en el seu interior.

Va començar per la planta baixa, exactament pel saló. La cosa no començava bé.. al terra va trobar dibuixat un cercle de color vermell en el qual, a l'interior, hi havia una estrella i a cada punta, una espelma. Tenia tota la pinta de ser algun tipus de ritual satànic.

Quan l'Àlex va intentar treure les espelmes del seu lloc i netejar aquell cercle vermell que es trobava al terra es va trobar amb un problema, les espelmes estaven colades al terra i no hi havia manera de treure-les i el cercle també el va intentar netejar amb aigua i sabó però tampoc va poder fer res. L'Àlex ja s'estava posant molt nerviós. Primer aquell home estrany i ara això, alguna cosa no anava bé en aquella casa. Amb una por que li recorria tot el cos, va agafar valentia i va pujar a la part de dalt de l'edifici sense saber amb quin misteri es trobaria aquest cop.

Mentre pujava, la fusta de les escales grinyolava com si 'anessin a trencar-se, a dalt feia una pudor molt estranya, com si hi hagués un animal mort. De moment tot semblava correcte, dos lavabos ben nets i dos habitacions que a primera vista semblaven normals. Va entrar a la primera habitació i es va trobar joguines de nens a sobre del llit i una ràdio molt antiga, res d'estrany. Va agafar les coses i les va posar a dins de l'armari que estava buit. A la segona habitació ja es va trobar una cosa més sospitosa, aquella habitació estava tota buida i amb una nina al centre mirant cap a la finestra. La nina feia por. Era una nina amb un color molt pàl·lid i amb una vestimenta tota blanca, els seus cabells eren negres i arribaven al terra, els seus ulls semblaven que estaven sagnant i tenia unes ulleres molt negres. Quan va veure això el primer que va fer l'Àlex va ser agafar la nina i tirar-la per la finestra, ja que li feia molt mala espina. En el moment que la nina va impactar amb el terra, l'Àlex va sentir com un terratrèmol i el cel es va tornar obscur com si es preparés una tempesta. En aquell moment es va adonar que de ben segur, alguna cosa passava en aquella casa i que no era molt segura. Va baixar corrent per anar-se'n de la casa però quan va arribar a baix, el cercle vermell que es trobava al saló s'havia il·luminat i les espelmes s'havien encès, però això no era tot.. la nina que feia un moment havia tirat per la finestra es trobava allà, al centre del cercle i amb un ganivet a la mà.

Quan l'Àlex va mirar els ulls de la nina, ella va somriure i es va dirigir cap a ell. Ja no sentia les cames, li tremolaven com si el terratrèmol de fa un moment encara no hagués parat, però aquest cop no era per culpa del terratrèmol sinó de la por que tenia, fins i tot els seus ulls deixaven anar les llàgrimes, ja no sabia què fer. Se'n va anar corrent fins la porta de la casa, però la porta ja no hi era, havia desaparegut com si es tractés de màgia, però no solament les portes havien desaparegut, sinó que les finestres també, fins i tot els miralls havien canviat, ja no es veia el seu reflex als miralls, eren tots negres. Ara sí que no tenia cap lloc per on escapar-se i la nina s'anava aproximant cada cop més, pas a pas, amb una tranquil·litat increïble, com si sabés que l'agafaria fes el que fes. El reflex que va tenir l'Àlex va ser buscar algun lloc per amagar-se i el primer que va fer va ser anar corrent al primer pis t per tancar-se al lavabo. Quan pujava les escales corrent es va fixar que al sostre hi havia una trapa i es va dirigir cap a ella però quan la va intentar obrir hi havia un cademat que la bloquejava. Va

mirar per tot al passadís si hi havia alguna cosa per poder destruir el cadenat. No podia perdre temps, la nina ja estava pujant les escales i el temps per amagar-se se li estava esgotant. Va agafar el primer que va veure, una cadira que es trobava al passadís i va colpejar amb totes les seves forces el cadenat. Va aconseguir obrir la trapa i va pujar a les golfes de la casa per amagar-se d'aquella maleïda nina. Aquesta era la primera vegada que entrava dins les golfes, eren unes golfes molt estranyes, molt fosques. L'única llum que hi havia era la que entrava per la finestra, tot i així no era molta, ja que a fora estava tot ennuvolat. El sostre estava pintat de granat i el terra estava en molt mal estat. Hi havia una cosa molt curiosa: de la trapa a la finestra hi havia un munt de petjades d'altres persones com si estiguessin indicant un camí. Quan va mirar per la finestra es va recordar que tenia el telèfon i va intentar trucar a la policia però de res va servir, en aquell lloc no tenia cobertura.

El temps se li havia acabat, la trapa es va obrir de cop i volta. La nina ja era a les golfes de la casa i ara sí que no tenia escapatòria. Tenia dues opcions, quedar-se allà i que la nina el despecés amb el seu ganivet o llençar-se per la finestra. Sense poder fer res més l'Àlex es va dirigir corrent cap a la finestra, es va llençar i va caure exactament al mateix lloc on ell havia llençat la nina.

Desafortunadament les golfes de la casa se situaven a una altura bastant important per la qual cosa l'Àlex no va aguantar l'impacte amb el terra. Aquelles petjades indicaven el camí a la mort. Els ulls de la nina es van il·luminar, tenien un color vermell molt pur i va tornara l'habitació on es trobava a l'inici. En el moment de l'impacte de l'Àlex i el terra, el cel que s'havia tornat fosc es va aclarir i tot semblava normal un altre cop. La cadira que havia utilitzat l'Àlex va tornar al seu lloc i la trapa de les golfes es va tancar de nou. Tot va tornar al seu lloc.

Unes hores després, va aparèixer l'amo de la casa, amb la mateixa vestimenta de sempre, va agafar el cos de l'Àlex, el va portar cap a dins de la casa i el va situar al centre del cercle vermell del saló. Va agafar el mateix ganivet que tenia la nina i li va treure un ull, l'ull esquerre que és el mateix que li falta a ell. No solament li va fer això, va treure del seu abric una agulla i fil de cosir i li va cosir la boca. Un cop va finalitzar, el va agafar i es va dirigir cap a la porta tancada amb les bigues de ferro i el cadenat i la va obrir dient unes paraules en llatí

- Aperire ianua .- Va dir amb una veu molt greu.

Les bigues van desaparèixer i la porta es va obrir. Va entrar en una habitació terrorífica, estava tota plena de cadàvers, tots tenien aproximadament la mateixa edat de l'Àlex i a tots els havia fet el mateix, a tots els faltava un ull i tenien la boca cosida. Va tirar el cos de l'Àlex amb els altres i abans de marxar de l'habitació es va dirigir cap a una foto on es podia veure un noi jove, aproximadament d'uns 18 anys, que semblava molt tímid, a qui li faltava un ull i estava aguantant una nina, sí.. la mateixa nina de la casa. Va netejar la sang del ganivet fregant-lo en la foto, com ja havia fet abans, ja que la foto estava plena de sang i va abandonar la casa.

Mentre desapareixia en el bosc, va tenir una visió de quan era petit i tots els nois de l'institut es reien d'ell perquè no parlava amb ningú, perquè li faltava un ull i també perquè portava sempre una nina amb ell, la nina de la seva estimada germana que va ser assassinada per un psicòpata.